

The 7th CAS National and International Conference 2019 (CASNIC2019)
“Transformative Education for the Elderly: The Meaning of Continuing Education”

บัณฑิตวิทยาลัย
สำนักวิจัยและพัฒนา

CASNIC
7th
2019

College of Asian Scholars,
Khon Kaen, Thailand

November 16th, 2019

ISBN 978-616-93189-03

รวมบทความ
Proceedings

วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย

การประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ

และระดับนานาชาติ ครั้งที่ 7/2562

“การพัฒนาหลักสูตรการศึกษาสำหรับผู้สูงอายุ ความหมายของการศึกษาที่ไม่วันสิ้นสุด”

ณ วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย ขอนแก่น

Prof. Dr. Krasae Chanawongse
Founder of College of Asian Scholars
Thailand

Mr. Terry Lin
Project Manager of APEC Digital
Opportunity Center, Taiwan

Partner Institutions

College of Asian Scholars
043-246536 ต่อ 403 E-mail : grad@cas.ac.th เว็บไซต์ www.grad.cas.ac.th

HS028

ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ

**Students' Satisfaction toward Curriculum Management of
Bachelor of Arts Program in Business English**

รุ่งนภา เมินดี¹, จันทร์สุดา บุญตรี², ชลทิชาลีนี แก่นสนท³

¹⁻³คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

Correspondence Author : ชลทิชาลีนี แก่นสนท, เบอร์โทรศัพท์ 0828609937

Email : Chontichalineee.Kae@bru.ac.th

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ในการวิจัยครั้งนี้ คือ 1) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการหลักสูตร และ 2) เปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ จำแนกตามชั้นปี กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษา สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ จำนวน 144 คน ใช้สูตรของเครจซี่และมอร์แกน เลือกโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือแบบสอบถาม และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความแปรปรวนแบบทางเดียว (One – way ANOVA)

ผลการวิจัย พบว่า

1. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

2) การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ จำแนกตามชั้นปี มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : ความพึงพอใจของนักศึกษา, การจัดการหลักสูตร, สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ

Abstract

The purposes of this study were: 1) to examine the students' satisfaction toward curriculum management of Bachelor of Arts Program in Business English; and 2) to compare the students' satisfaction toward curriculum management in terms of class levels. The samples of this study were 144 Business English students at the Faculty of Humanities and Social Sciences. They were selected by using the table of Krejcie & Morgan formulas and were then chosen by sample random sampling technique. The data were collected by using

sets of questionnaires. The collected data were analyzed by using frequency, percentage, mean, standard deviation and One – way ANOVA. The results were shown as follows:

1. The students satisfied the curriculum management of Bachelor of Arts Program in Business English at the most level.
2. There were statistically significant differences on students' satisfaction toward curriculum management of Bachelor of Arts Program in Business English in terms of class levels at .05.

Keywords : Students' Satisfaction, Curriculum Management, Business English Program

1. บทนำ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์เป็นสถาบันการศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยมีพันธกิจที่สำคัญ คือ ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำวิจัย ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และให้บริการทางวิชาการแก่สังคม รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีให้สอดคล้องกับสถานการณ์ทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ได้ทำความร่วมมือทางด้านวิชาการระหว่างสถาบันการศึกษาในประเทศเพื่อนบ้าน เช่น การแลกเปลี่ยนบุคลากรและนักศึกษาจากสถาบัน การศึกษาที่มีความร่วมมือทางการศึกษากับมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ในด้านการผลิตบุคลากรทางด้านอุตสาหกรรมบริการต่างๆ ให้มีความเท่าเทียมและมีคุณภาพตามเกณฑ์ของแต่ละสถาบัน เพื่อให้มีความพร้อมในการผลิตนักศึกษา ในการรับใช้สังคม สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจจึงได้พัฒนาหลักสูตรโดยคำนึงถึงพันธกิจของมหาวิทยาลัยเป็นหลัก เพื่อให้บัณฑิตมีคุณภาพ เก่งคิด มีความรอบรู้ และมีความสามารถในการทักษะภาษาอังกฤษด้านธุรกิจ อีกทั้งยังสามารถแข่งขันได้ทั้งในระดับประเทศและนานาชาติ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์จึงได้มีการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง และพัฒนาให้สอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา โดยพัฒนาให้มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับทั้งระดับชาติและนานาชาติ เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้สำเร็จการศึกษาเป็นที่ต้องการของภาครัฐและภาคเอกชนทั้งในประเทศและนานาชาติ ซึ่งผู้เรียนควรมีการพัฒนาความสามารถในการศึกษาค้นคว้า ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาสังคมไทยและสังคมโลกตามรากฐานแห่งจรรยาบรรณในวิชาชีพ มีความรู้ที่เป็นมาตรฐานบนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้า และดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมไทยและสังคมโลกได้อย่างมีความสุข ประกอบกับเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในปี พ.ศ. 2557 ระบุให้แต่ละหลักสูตรต้องประเมินตัวบ่งชี้ที่ 3.3 ผลที่เกิดกับนักศึกษา โดยจะประเมินความพึงพอใจและผลการจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษา ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 ผลที่เกิดกับอาจารย์โดยความพึงพอใจของอาจารย์ที่มีต่อการต่อการบริหารหลักสูตร รวมไปถึงตัวบ่งชี้ที่ 5.4 ผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิต ใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตร เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5.0 และตัวบ่งชี้ที่ 6.1 ระดับความพึงพอใจต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ (คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2557) ด้วยหลักการและเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงทำให้คณะผู้วิจัยสนใจทำวิจัย เรื่อง “ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ”

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

2.2 เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ จำแนกตามชั้นปี

3. แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ

คอตเลอร์ (Kotler, 1997: 40) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจไว้ดังนี้ ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับความรู้สึกของบุคคลที่เกิดจากการเปรียบเทียบระหว่างการรับรู้คุณค่าที่ได้รับจากบริการกับความคาดหวังของแต่ละบุคคลก่อนที่จะใช้หรือรับบริการนั้น

ความพึงพอใจเป็นองค์ประกอบสำคัญของผู้เรียนในการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้เรียนจะต้องได้รับแรงจูงใจทั้งในลักษณะนามธรรมและรูปธรรม แรงจูงใจมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้การสอนเป็นอย่างมาก (จารุวรรณ, 2555, หน้า 19) ซึ่งสอดคล้องกับ กู๊ด (1959: 218) กล่าวไว้ในการจัดการเรียนการสอนผู้สอนจะต้องสร้างสิ่งจูงใจให้เกิดแรงจูงใจขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและแรงจูงใจต่อการเรียนการสอน ซึ่งนักจิตวิทยาได้แบ่งแรงจูงใจไว้เป็นสองประเภท คือ แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) และ แรงจูงใจภายนอก ดังนี้ 1) แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) ได้แก่ แรงจูงใจที่เกิดจากความรู้สึกภายในของตัวผู้เรียนเอง ซึ่งมีผลให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งตามความต้องการหรือจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ แรงจูงใจภายในมีความสำคัญมากกว่าแรงจูงใจภายนอก เพราะว่า แรงจูงใจภายในเกิดจากความรู้สึกส่วนบุคคลเมื่อบุคคลรู้สึกเช่นไรก็จะแสดงพฤติกรรมตอบสนองความรู้สึกของตนเอง และ 2) แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) ได้แก่ การจูงใจที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายนอกกระตุ้นมาใช้ให้เกิดแรงจูงใจภายใน เช่น วิธีการสอน บุคลิกภาพของผู้สอน เทคนิคที่ผู้สอนใช้ในการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกอยากเรียน ซึ่งการกระทำที่เกิดจากแรงจูงใจภายนอกไม่ได้เป็นการกระทำเพื่อความสำเร็จอย่างแท้จริง แต่เป็นการกระทำเพื่อจูงใจอย่างอื่น เช่น การเรียนที่หวังผลคะแนน นอกเหนือไปจากได้รับความรู้ สรุปได้ว่า ความพึงพอใจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญสำหรับผู้เรียนในการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยจะต้องได้รับแรงจูงใจทั้งภายนอกและแรงจูงใจภายใน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจต่อการเรียนการสอน

ทฤษฎีการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ (ค.ศ. 1814-1949) ในข้อกฎหมายการฝึกหัด (Law of Exercise) การฝึกหัดหรือกระทำบ่อยๆ ด้วยความเข้าใจจะทำให้การเรียนรู้นั้นคงทนถาวร ถ้าไม่ได้กระทำซ้ำบ่อยๆ การเรียนรู้จะไม่นคงทนถาวร และในที่สุดอาจลืมได้

กฎการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ (Hergenhahn and Olson, 1993: 56-57) ในแง่ของกฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีถ้าผู้เรียนมีความพร้อม ทั้งทางร่างกายและจิตใจ โดยการสำรวจความพร้อมหรือการสร้างความพร้อมของผู้เรียนเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องกระทำก่อนการสอนบทเรียน เช่น การสร้างบรรยากาศให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากเรียน การเชื่อมโยงความรู้เดิมมาสู่ความรู้ใหม่ การสำรวจความรู้ใหม่ การสำรวจความรู้พื้นฐาน เพื่อดูว่าผู้เรียนมีความพร้อมที่จะเรียนบทเรียนต่อไปหรือไม่

หลักการจัดการศึกษา/การสอน (Hergenhahn and Olson, 1993: 202-222) ในแง่ของหากต้องการให้ผู้เรียนมีทักษะในเรื่องใดจะต้องช่วยให้เขาเกิดความเข้าใจในเรื่องนั้นอย่างแท้จริง แล้วให้ฝึกฝนโดยกระทำสิ่งนั้นบ่อยๆ แต่ควรระวังอย่าให้ถึงกับซ้ำซากเพราะจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย

มาสโลว์ (Maslow, 1970: 66-70) นักจิตวิทยาชาวอังกฤษ ซึ่งมีความสนใจศึกษาถึงความ ต้องการของมนุษย์และได้เสนอทฤษฎีความต้องการตามลำดับโดยมีสาระสำคัญคือมนุษย์จะมีความ ต้องการอยู่ตลอดเวลาไม่มีที่สิ้นสุด トラบใดที่ยังมีชีวิตอยู่และความต้องการของคนจะมีลักษณะเป็น ลำดับขั้นจากต่ำไปหาสูงตามลำดับ ความสำคัญ โดยมนุษย์จะเกิดความต้องการในระดับต้นก่อน เมื่อความต้องการนั้นได้รับการตอบสนองจนเป็นที่พอใจแล้ว มนุษย์จะเกิดความต้องการในลำดับที่สูงขึ้นมา ซึ่งความต้องการของมนุษย์จะเป็นตัวผลักดันให้มนุษย์ทำสิ่งต่างๆ ลงไปเพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการขึ้นมา มาสโลว์ได้แบ่งความต้องการของมนุษย์ออกเป็น 5 ลำดับขั้น คือ 1) ความต้องการด้านร่างกายหรือด้านกายภาพ (Physiological Needs) 2) ความต้องการด้านความมั่นคงปลอดภัย (Safety Needs) 3) ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ (Belongingness and Love Need) 4) ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียงและความภาคภูมิใจ (Self- Esteem Need) 5) ความต้องการความสมบูรณ์ของชีวิต (Self-Actualization Needs) ทฤษฎีความต้องการตามลำดับของมาสโลว์ (Maslow, 1970: 66-70) ที่ว่าความต้องการของคนจะมีลักษณะเป็นลำดับขั้นจากต่ำไปหาสูงตามลำดับความสำคัญ โดยมนุษย์จะเกิดความต้องการในระดับต้นก่อน เมื่อความต้องการนั้นได้รับการตอบสนองจนเป็นที่พอใจแล้วมนุษย์จะเกิดความต้องการในลำดับที่สูงขึ้นมา

วรญา ทองอ่อน และ จันจิราภรณ์ ปานยินดี. (2560) เปรียบเทียบระดับความพึงพอใจต่อหลักสูตรการบริหารทรัพยากรมนุษย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จำแนกตามเพศ และชั้นปีการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ระดับความพึงพอใจต่อหลักสูตรการบริหารทรัพยากรมนุษย์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด นอกจากนี้นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อหลักสูตรการบริหารทรัพยากรมนุษย์โดยรวมไม่แตกต่างกัน และนักศึกษาชั้นปีการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อหลักสูตรการบริหาร ทรัพยากรมนุษย์โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

อาจารย์ ประจวบเหมาะ และคณะ (2554) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดระบบการเรียนการสอนหลักสูตรสาขาวิชาการจัดการทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดระบบการเรียนการสอนของหลักสูตรสาขาวิชาการจัดการทั่วไป ในด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านปัจจัยที่สนับสนุน การเรียนการสอนและด้านการวัดผลประเมินผลและเพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ที่มีต่อการจัดระบบการเรียนการสอนของหลักสูตรสาขาวิชาการจัดการทั่วไป เมื่อทำการเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อระบบการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรการจัดการของนักศึกษาที่มีสถานภาพต่างกัน พบว่า นักศึกษาที่มีเพศและอายุที่ต่างกันมีความพึงพอใจต่อระบบการจัดการเรียน การสอนของหลักสูตรสาขาวิชาการจัดการทั่วไปแตกต่างกัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีข้อเสนอแนะให้ปรับปรุงด้านห้องเรียนและความเหมาะสมของอุปกรณ์ การเรียนห้องประกอบการเรียนการสอนและมีกิจกรรมให้นักศึกษาได้เรียนรู้มากกว่านี้

4. วิธีดำเนินการ

4.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ คณะผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ โดยมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการหลักสูตรของสถาบันการศึกษาต่างๆ วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการพูดคุยกับบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับงานด้านการจัดการหลักสูตรเพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างเครื่องมือวิจัย

2. สร้างแบบสอบถาม เรื่อง “ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ” ตามกรอบแนวคิดที่กำหนด โดยพิจารณาเนื้อหาให้สอดคล้องกับกรอบแนวคิด ความมุ่งหมาย และสมมติฐานในการวิจัยโดยผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน และนำแบบสอบถามที่ได้มาทดลองใช้หาค่าความเชื่อมั่น โดยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.70 จึงนำเครื่องมือนี้ไปใช้สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้

คณะผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยการเก็บข้อมูลจากการนักศึกษาชั้นปีที่ 1-4 สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 144 คน ใช้สูตรของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) โดยเทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Sample random sampling)

5. ผลการศึกษา

การวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ประจำปีการศึกษา 2561 ครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ซึ่งคณะผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากนักศึกษาที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 1-4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ผู้วิจัยขอสรุปผลการวิจัยเป็นลำดับ ดังนี้

5.1 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการหลักสูตร

มีนักศึกษาตอบแบบสอบถามทั้งหมด 144 คน เป็นเพศหญิง จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 88.90 และเป็นเพศชาย จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 11.10 นอกจากนี้พบว่า เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 27.80 เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 16.70 เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 28.50 และเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 27.10 ตามลำดับ ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ โดยภาพรวมอยู่ที่ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.83$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการหลักสูตรด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักศึกษาและด้านพึงพอใจและผลการจัดการข้อร้องเรียนมากที่สุด ($\bar{X} = 4.91$) รองลงมาคือด้านกระบวนการเตรียมความพร้อม ($\bar{X} = 4.89$) ด้านการรับนักศึกษา ($\bar{X} = 4.87$) และด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.58$) ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านสามารถสรุปได้ดังนี้

ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการด้านการรับนักศึกษาโดยภาพรวมอยู่ที่ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.87$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการกรรการสอบสัมภาษณ์มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.90$) รองลงมาคือกระบวนการสอบสัมภาษณ์มีความเหมาะสมและการสอบภาคทฤษฎีและปฏิบัติมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 4.88$) ตามลำดับ

ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการด้านกระบวนการเตรียมความพร้อม โดยภาพรวมอยู่ที่ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.89$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักศึกษาพึงพอใจต่อการเรียนปรับพื้นฐานสามารถสร้างความพร้อมในการเรียนตามหลักสูตรได้ ($\bar{X} = 4.95$) รองลงมาคือรายวิชาในการจัดการเรียนปรับพื้นฐานมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 4.90$) และการปฐมนิเทศของสาขาวิชาสามารถสร้างความพร้อมให้นักศึกษาเรียนตามหลักสูตรได้ ($\bar{X} = 4.88$)

ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการด้านการส่งเสริมและพัฒนานักศึกษาโดยภาพรวมอยู่ที่ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.91$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักศึกษาพึงพอใจต่อการมีกิจกรรมเตรียมความพร้อม

เพื่อการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษามากที่สุด ($\bar{X} = 4.94$) รองลงมาคือกิจกรรมวิชาการที่สาขาวิชาจัดขึ้นมีความสอดคล้องกับวิชาที่เรียน และสามารถนำความรู้ที่ได้จากกิจกรรมพัฒนาศักยภาพนักศึกษาไปประยุกต์ใช้ได้ ($\bar{X} = 4.93$)

ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อด้านความพึงพอใจและผลการจัดการข้อร้องเรียนโดยภาพรวมอยู่ที่ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.91$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อผลการจัดการข้อร้องเรียนเป็นไปตามลำดับขั้นตอนมากที่สุด ($\bar{X} = 4.94$) รองลงมาคือความเหมาะสมของคณะกรรมการการจัดการข้อร้องเรียน ($\bar{X} = 4.93$) และการชี้แจงระบบขั้นตอนการร้องเรียนและการจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษา ($\bar{X} = 4.92$)

ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ที่ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักศึกษาพึงพอใจต่อห้องศูนย์ภาษาเนื่องจากมีหนังสือ ตำรา เอกสารประกอบการสอนที่สอดคล้องกับสาขาวิชา ($\bar{X} = 4.65$) รองลงมาคือห้องศูนย์ภาษามีหนังสือ ตำรา เอกสารประกอบการสอนที่เพียงพอและมีความทันสมัย ($\bar{X} = 4.63$) และสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนมีความเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน ($\bar{X} = 4.57$)

5.2 การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ จำแนกตามชั้นปี

ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ จำแนกตามชั้นปี โดยการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า มีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังต่อไปนี้

ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ด้านหลักสูตร มีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในขั้นตอนในการสอบคัดเลือกนักศึกษามีความเหมาะสม ระหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 3 กับ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 และกระบวนการสอบสัมภาษณ์มีความเหมาะสม ระหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 และระหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 3 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 4

ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ด้านกระบวนการเตรียมความพร้อม มีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในขั้นตอนในการปฐมนิเทศของสาขาวิชาสามารถสร้างความพร้อมให้นักศึกษาเรียนตามหลักสูตรได้ ระหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 3 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 4

ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ด้านพึงพอใจและผลการจัดการข้อร้องเรียน มีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในขั้นตอนในความพึงพอใจต่อกระบวนการจัดการข้อร้องเรียน ระหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 3 กับ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ความเหมาะสมของช่องทางการร้องเรียนของนักศึกษา ระหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 3 กับ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 และผลการจัดการข้อร้องเรียนเป็นไปตามลำดับขั้นตอน ระหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 - 4

ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ มีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในห้องศูนย์ภาษามีหนังสือ ตำรา เอกสารประกอบการสอนที่เพียงพอและมีความทันสมัย ระหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 4 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1-3 และมีพื้นที่ สถานที่สำหรับนักศึกษาและอาจารย์ได้พบปะสังสรรค์ แลกเปลี่ยน สันทนาการหรือทำงานร่วมกัน ระหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 2 กับ นักศึกษาชั้นปีที่ 3-4

6. การอภิปรายผล

6.1 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ โดยภาพรวมอยู่ที่ระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการหลักสูตรด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักศึกษาและด้านการจัดการข้อร้องเรียนมากที่สุด ในการส่งเสริมและพัฒนา นักศึกษาตลอดหลักสูตรมีการส่งเสริมและพัฒนา นักศึกษาให้ทำกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย ทำให้นักศึกษาเกิดความพึงพอใจในระดับมากที่สุด อาจเพราะนักศึกษามีความรู้สึกว่าได้ฝึกฝน ปฏิบัติบ่อยๆ จนสามารถทำในสิ่งต่างๆ ที่เรียนรู้มาได้อย่างมั่นใจ สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของธอร์นไค์ (ค.ศ. 1814-1949) ในข้อกฎหมายการฝึกหัด (Law of Exercise) การฝึกหัดหรือกระทำบ่อยๆ ด้วยความเข้าใจจะทำให้การเรียนรู้นั้นคงทนถาวร ถ้าไม่ได้กระทำซ้ำบ่อยๆ การเรียนรู้จะไม่คงทนถาวร และในที่สุดอาจลืมได้ และยังสอดคล้องกับหลักการจัดการศึกษา/การสอน (Hergenhahn and Olson, 1993: 202-222) ในแง่ของหากต้องการให้ผู้เรียนมีทักษะในเรื่องใดจะต้องช่วยให้เขาเกิดความเข้าใจในเรื่องนั้นอย่างแท้จริง แล้วให้ฝึกฝนโดยกระทำสิ่งนั้นบ่อยๆ แต่ควรระวังอย่าให้ถึงกับซ้ำซากเพราะจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย ในส่วนของด้านการจัดการข้อร้องเรียนก็ได้รับความพึงพอใจจากนักศึกษาในระดับมากที่สุดเช่นเดียวกัน เนื่องจากข้อร้องเรียนเหล่านั้นได้รับการตอบสนองจนเป็นที่น่าพอใจ ซึ่งสะท้อนจากข้อคำถามในแบบสอบถามที่ว่าความเหมาะสมของคณะกรรมการจัดการข้อร้องเรียนที่ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นเดียวกัน สอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการตามลำดับของมาสโลว์ (Maslow, 1970: 66-70) ที่ว่าความต้องการของคนจะมีลักษณะเป็นลำดับขั้นจากต่ำไปหาสูงตามลำดับความสำคัญ โดยมนุษย์จะเกิดความต้องการในระดับต้นก่อน เมื่อความต้องการนั้นได้รับการตอบสนองจนเป็นที่พอใจแล้วมนุษย์จะเกิดความต้องการในระดับที่สูงขึ้นมา

6.2 การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ จำแนกตามชั้นปี

ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ จำแนกตามชั้นปี โดยการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า มีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ความพึงพอใจในแต่ละชั้นปีมีความแตกต่างกันเนื่องจากได้รับการตอบสนองต่อการคาดหวังที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ คอทเลอร์ (Kotler, 1997: 40) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจไว้ดังนี้ ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับความรู้สึกของบุคคลที่เกิดจากการเปรียบเทียบระหว่างการรับรู้คุณค่าที่ได้รับจากบริการกับความคาดหวังของแต่ละบุคคลก่อนที่จะใช้หรือรับบริการนั้น

ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ด้านหลักสูตร มีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .05 ในขั้นตอนในการสอบคัดเลือกนักศึกษามีความเหมาะสม ระหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 3 กับ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 และกระบวนการสอบสัมภาษณ์มีความเหมาะสม ระหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 และระหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 3 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สอดคล้องกับ วรญา ทองอ่อน และ จันจิราภรณ์ ปานยิทธิ. (2560) เปรียบเทียบระดับความพึงพอใจต่อหลักสูตรการบริหารทรัพยากรมนุษย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จำแนกตามเพศ และชั้นปีการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ระดับความพึงพอใจต่อหลักสูตรการบริหารทรัพยากรมนุษย์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด นอกจากนี้นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อหลักสูตรการบริหารทรัพยากรมนุษย์โดยรวมไม่แตกต่างกัน และนักศึกษาชั้นปีการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อหลักสูตรการบริหาร ทรัพยากรมนุษย์โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ด้านกระบวนการเตรียมความพร้อม มีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในขั้นตอนในการปฐมนิเทศของสาขาวิชาสามารถสร้างความพร้อมให้นักศึกษาเรียนตามหลักสูตรได้ ระหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 3 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สอดคล้องกับกฎการเรียนรู้ของฮอร์นไคค์ (Hergenhahn and Olson, 1993: 56-57) ในแง่ของกฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีถ้าผู้เรียนมีความพร้อม ทั้งทางร่างกายและจิตใจ โดยการสำรวจความพร้อมหรือการสร้างความพร้อมของผู้เรียนเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องกระทำก่อนการสอนบทเรียน เช่น การสร้างบรรยากาศให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากเรียน การเชื่อมโยงความรู้เดิมมาสู่ความรู้ใหม่ การสำรวจความรู้ใหม่ การสำรวจความรู้พื้นฐาน เพื่อดูว่าผู้เรียนมีความพร้อมที่จะเรียนบทเรียนต่อไปหรือไม่

ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ มีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในห้องศูนย์ภาษามีหนังสือ ตำรา เอกสารประกอบการสอนที่เพียงพอและมีความทันสมัย ระหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 4 กับ นักศึกษาชั้นปีที่ 1-3 และมีพื้นที่ สถานที่สำหรับนักศึกษาและอาจารย์ได้พบปะสังสรรค์ แลกเปลี่ยนสนทนา หรือทำงานร่วมกัน ระหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 2 กับ นักศึกษาชั้นปีที่ 3-4 สอดคล้องกับ อาจารย์ ประจวบเหมาะ และคณะ (2554) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดระบบการเรียนการสอนหลักสูตรสาขาวิชาการจัดการทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดระบบการเรียนการสอนของหลักสูตรสาขาวิชาการจัดการทั่วไป ในด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านปัจจัยที่สนับสนุน การเรียนการสอน และด้านการวัดผลประเมินผลและเพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ที่มีต่อการจัดระบบการเรียนการสอนของหลักสูตรสาขาวิชาการจัดการทั่วไป เมื่อทำการเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อระบบการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรการจัดการของนักศึกษาที่มีสถานภาพต่างกัน พบว่า นักศึกษาที่มีเพศและอายุที่ต่างกันมีความพึงพอใจต่อระบบการจัดการเรียน การสอนของหลักสูตรสาขาวิชาการจัดการทั่วไปแตกต่างกัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีข้อเสนอแนะให้ปรับปรุงด้านห้องเรียนและความเหมาะสมของอุปกรณ์ การเรียนห้องประกอบการเรียนการสอนและมีกิจกรรมให้นักศึกษาได้เรียนรู้มากกว่านี้

7. สรุปและข้อเสนอแนะ

7.1 สถาบันการศึกษา ควรมีการห้องเรียน และห้องปฏิบัติการ มีอุปกรณ์เหมาะสม เอื้อต่อการเรียนรู้และสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ตลอดจนพัฒนาหลักสูตรมีความเหมาะสม

7.2 ควรมีการศึกษาความพึงพอใจของของนักศึกษาในระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการหลักสูตรโดยเจาะลึกลงไปเป็นรายวิชา เพื่อให้ได้รายละเอียดที่ชัดเจน ซึ่งจะทำให้ทราบผลการวิจัยเกี่ยวกับความพึงพอใจในหลักสูตรเป็นรายวิชา และตรงกับความต้องการของผู้เรียนมากยิ่งขึ้น

8. เอกสารอ้างอิง

จารุวรรณ เทวกุล. (2555). *ความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนระดับ*

ประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทพาณิชยกรรมชั้นปีที่ 1-3. วิทยาลัยอาชีวศึกษาเชิงเทรา.

วรรณาทองอ่อน และ จันจิราภรณ์ ปานยินดี. (2560). *ความพึงพอใจต่อหลักสูตรการบริหาร*

ทรัพยากรมนุษย์. วารสาร มจร พุทธปัญญาปริทรรศน์.

อาจารย์ ประจวบเหมาะ ศรีรินทร์ ชันติวัฒน์กุล. นภัสสร ตีมสูงเนิน และฉัตรมงคล จันทราทิพย์.

(2554). *การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดระบบการเรียนการสอน*

หลักสูตร สาขาวิชาการจัดการทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทร

เกษม. วารสารจันทรเกษมสาร.

Good, Carter. (1973). *Dictionary of Education* (Edited by Carter V. Good). New

York: McGraw – Hill book Company, Inc.

Hergenhahn, B.R. & Olsen, M. H. (1993). *An Introduction to Theories of Learning*

14th ed Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice Hall, Inc

Kotler.P.(1997). *Principles of Marketing*. New Jersey : Prentice – Hall, Inc.

Maslow, A. (1970). *Human needs theory: Maslow's hierarchy of human needs*. In R.F.

Craven & C. J. Hirnle (Eds.), *Fundamental of Nursing: Human Health and*

Function. (3rd ed.) Philadelphia: Lippincott.

หลักสูตรที่เปิดสอน

ศึกษาดูงานประเทศญี่ปุ่น

ระดับปริญญาโท

- หลักสูตรสาขานานาชาติบริหารบัณฑิต สาขาวิชาภาวะผู้นำและนวัตกรรมการจัดการสุขภาพ
- หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
- หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ
- หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู

ศึกษาดูงานประเทศญี่ปุ่น

ศึกษาดูงานในต่างประเทศ

ระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 4 ปี)

- หลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต
- หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (สาขาวิชาภาษาอังกฤษ)
- หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (สาขาการศึกษาปฐมวัยและประถมศึกษา)
- หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (สาขาภาษาอังกฤษศึกษา)
- หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต
- หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต (สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ)
- หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (สาขาการจัดการเทคโนโลยีอุตสาหกรรม) (ต่อเนื่อง)
- หลักสูตรบัญชีบัณฑิต
- หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต 5 วิชา (หลักสูตร 4 ปี และรับเทียบโอน ปวส.) ประกอบด้วย
  1. สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
  2. สาขาการจัดการทั่วไป
  3. สาขาการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศและการตลาดดิจิทัล
  4. สาขาการจัดการธุรกิจค้าปลีก (ร่วมมือกับ บริษัท ซี พี ออลล์)
  5. สาขาการจัดการธุรกิจกีฬา หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2558

179/30 ถ.ประชาสโมสร ต.ในเมือง อ.เมือง จ.ขอนแก่น 40000

โทรศัพท์ 043-246536-8 ต่อ 403, 097-3038383 โทรสาร 043-246539 www.cas.ac.th